

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.064/1
van 12 mei 2026

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de omzetting van richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie’

Op 16 maart 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wat betreft de omzetting van richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 28 april 2026. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 mei 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voorontwerp van decreet strekt ertoe richtlijn 2024/1785² gedeeltelijk om te zetten in Vlaamse regelgeving en uitvoering te verlenen aan artikel 11 van verordening (EG) nr. 1221/2009.³ Hiertoe worden het DABM⁴ (de artikelen 3 tot 21 van het voorontwerp) en het Omgevingsvergunningendecreet⁵ gewijzigd (artikel 22).

Deze wijzigingen behelzen wat het DABM betreft, wijzigingen aan hoofdstuk 1 ('Doelstellingen en definities'), hoofdstuk 2 ('De milieucoördinator'), hoofdstuk 3 ('EMAS en de verplichte milieuaudit') en hoofdstuk 5 ('Het milieuverslag') van titel III 'bedrijfsinterne milieuzorg' en aan hoofdstuk 1 ('Definities en doelstelling') en hoofdstuk 6 ('Erkenningen') van titel V ('Exploitatie van inrichtingen en activiteiten en erkende personen'). Wat het Omgevingsvergunningendecreet betreft, behelst dit de wijziging van de definitie 'betrokken publiek'.

Het te nemen decreet treedt in werking op 1 juli 2026 (artikel 23).

VORMVEREISTEN

3.1. Het ontworpen artikel 3.2.7 van het DABM (artikel 11) bevat bepalingen die de verwerking van persoonsgegevens regelen in de context van de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten,⁶ waarvoor het advies van een bevoegde

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² Richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 'tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu wat betreft de omzetting van richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen'.

³ Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 'inzake de vrijwillige deelneming van organisaties aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem (EMAS), tot intrekking van Verordening (EG) nr. 761/2001, en van de Beschikkingen 2001/681/EG en 2006/193/EG van de Commissie'.

⁴ Decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid'.

⁵ Decreet van 25 april 2014 'betreffende de omgevingsvergunning'.

⁶ Het ontworpen artikel 3.2.7, § 1, tweede lid, van het DABM, stelt dat de persoonsgegevens worden verwerkt "voor de uitvoering van" o.m. "de toezichtopdrachten, vermeld in titel XVI van dit decreet". Het ontworpen artikel 3.2.7., § 2, van het DABM vermeldt als categorie van persoonsgegevens voor de gegevensverwerking "de gegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafrechtelijke feiten als vermeld in artikel 10 van de verordening (EU) 2016/79 (...)".

toezichthoudende autoriteit voor de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 3, 1) en 2), van de politierichtlijn⁷ moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp doorgang kan vinden.

Op de vraag of dit advies werd ingewonnen antwoordde de gemachtigde:

“Neen, het huidige artikel 5.6.8, §2, 9° van het DABM voorziet op heden reeds in deze mogelijkheid. Gelet op het opheffen van de erkenning van de milieucoördinator, waardoor titel V, hoofdstuk 6 van het DABM niet langer van toepassing zal zijn, worden de bepalingen van de verwerking van de persoonsgegevens hernomen in titel III, hoofdstuk 2 van het DABM.

De milieucoördinator die door een bedrijf wordt aangesteld, dient te voldoen aan een aantal voorwaarden. Een van die voorwaarden is: "De milieucoördinator heeft drie jaar voorafgaand aan de aanstelling geen strafrechtelijke veroordeling opgelopen voor overtredingen die verband houden met de uitvoering van de taken van de milieucoördinator." Vermits dit een algemene milieuvoorwaarde betreft, kan daar in theorie toezicht op gebeuren binnen de reguliere toezichtsoopdrachten. Om die reden werd in het decreet de bepaling opgenomen m.b.t. verwerking van die gegevens. Het betreft geen systematische wijze van de verwerking van strafrechtelijke gegevens. Het is bovendien beperkt tot de overtredingen van de milieuwetgeving die verband houden met de uitvoering van de taken van de milieucoördinator.”

3.2. Hoewel de verwerking van persoonsgegevens waarvoor het departement Omgeving als verwerkingsverantwoordelijke optreedt, zich in het eerste lid van het ontworpen artikel 3.2.7, § 1, van het DABM situeert “in het kader van de controle van het aanstellingsdossier van de milieucoördinator”, o.m. de verwerking van strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten die verband houden met de uitvoering van de taken van milieucoördinator (ontworpen artikel 3.2.7, § 2, eerste lid, 6°) en van gegevens met betrekking tot overtredingen van de milieuwetgeving (ontworpen artikel 3.2.7, § 2, eerste lid, 7°), wordt in het tweede lid van hetzelfde ontworpen artikel gesteld dat de persoonsgegevens worden verwerkt niet enkel voor de uitvoering van de taken vermeld in hoofdstuk 2 (“De milieucoördinator”) maar ook voor “de toezichtsoopdrachten “vermeld in titel XVI van [het DABM]”. Het doel van de verwerking van deze persoonsgegevens blijft dus niet beperkt tot de controle van het aanstellingsdossier van de milieucoördinator, maar wordt integendeel verruimd tot de uitvoering van alle toezichtsoopdrachten in titel XVI van het DABM.

3.3. Evenwel stelt de afdeling Wetgeving vast dat bij decreet van 26 april 2024⁸ hoofdstuk III ‘Toezicht’ van titel XVI van het DABM, dat bestaat uit artikel 16.3.1 tot en met 16.3.27, werd opgeheven.⁹

⁷ Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad’. Deze richtlijn werd in het interne recht enkel omgezet door titel 2 van de wet van 30 juli 2018 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens’.

⁸ Decreet van 26 april 2024 ‘tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023’.

⁹ Zie opmerking 7.2.

Hierover bevraagd antwoordde de gemachtigde dat artikel 16.1.1, § 1, van het DABM de milieuregelgeving opsomt waarop de bepalingen van titel XVI van het DABM van toepassing zijn, dat artikel 16.1.1, § 2, van het DABM bepaalt dat het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van toepassing is op titel XVI van het DABM en de milieuregelgeving waarnaar artikel 16.1.1, § 1, van het DABM verwijst, en dat artikel 6, § 2, van het Omgevingshandhavingsbesluit van 23 mei 2025 de aanstelling regelt van de toezichthouders als vermeld in artikel 8, § 2, eerste lid, 1°, van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving, die bevoegd zijn voor handhaving van de milieubeheerregelgeving als bedoeld in de eerste paragraaf van diezelfde bepaling.

Het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving bevat een hoofdstuk 2 “Toezicht en opsporing”, dat bestaat uit de artikelen 8 tot en met 26. De daar opgesomde activiteiten omvatten ook handelingen die moeten worden beschouwd als “de voorkoming, het onderzoek, de opsporing of de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid”, waarvan de bijbehorende verwerking van persoonsgegevens dus binnen het toepassingsgebied van artikel 1 van de politierichtlijn valt.

3.4. Gelet op het voorgaande lijkt uit de doelstellingen van de gegevensverwerking die in het tweede lid van het ontworpen artikel 3.2.7, § 1, van het DABM worden verruimd in vergelijking met het eerste lid van hetzelfde ontworpen artikel, dat niet uitsluitend de algemene verordening gegevensbescherming¹⁰, maar in ieder geval ook de politierichtlijn van toepassing zijn.

Overeenkomstig artikel 59, § 1, tweede lid, van de wet van 30 juli 2018 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens’, gelezen in samenhang met artikel 28, lid 2, van de politierichtlijn, moet de bevoegde autoriteit worden geraadpleegd over het voorontwerp.

De Vlaamse Toezichtcommissie oefent haar toezichts- en adviesbevoegdheid uit voor verwerkingen die onder de algemene verordening gegevensbescherming vallen, zoals bepaald in artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 ‘betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer’, maar niet voor verwerkingen die onder de politierichtlijn vallen.

Op grond van artikel 71 en artikel 236, § 2 van de wet van 30 juli 2018 heeft het Controleorgaan op de Politie Informatie een beperkte adviesbevoegdheid met betrekking tot het politieke informatiebeheer.

Op grond van artikel 4, § 2, van de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’ is de Gegevensbeschermingsautoriteit residuair bevoegd om advies uit te brengen over ontwerpen van wet die betrekking hebben op verwerking van de persoonsgegevens die onder het toepassingsgebied van de politierichtlijn vallen.

¹⁰ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

Derhalve moet het voorontwerp tevens ter advies aan de Gegevensbeschermingsautoriteit wordt voorgelegd. Het standpunt van de gemachtigde kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.5. Afhankelijk van de impact van de door de gemachtigde gesuggereerde vervanging van de achterhaalde verwijzing naar “de toezichtopdrachten, vermeld in titel XVI van [het DABM]”, zullen de stellers van het voorontwerp moeten nagaan of opnieuw het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens moet worden ingewonnen. Als deze vervanging neerkomt op een verruiming van de taken waarvoor de persoonsgegevens kunnen worden verwerkt door departement Omgeving, andere dan vallen binnen het toepassingsgebied van de politierichtlijn, lijkt dit aangewezen.

3.6. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan,¹¹ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Delegaties

4. Het voorontwerp bevat verschillende machtigingen aan de Vlaamse Regering om ‘nadere regels’ vast te stellen:

- Artikel 6 – ontworpen artikel 3.2.2, laatste lid (“kan nadere regels vaststellen”);
- Artikel 7 – ontworpen artikel 3.2.3, § 2 (“kan nadere eisen stellen”);
- Artikel 10 – ontworpen artikel 3.2.6, tweede lid (“kan nadere regels bepalen”);
- Artikel 11 – ontworpen artikel 3.2.7, § 4, tweede lid (“kan nadere regels bepalen”);
- Artikel 13 – ontworpen artikel 3.3.1, derde lid (“bepaalt de nadere regels”);
- Artikel 15 – ontworpen artikel 3.3.3, tweede lid, tweede volzin (“bepaalt de nadere regels”).

De draagwijdte van de delegatiebepalingen om ‘nadere regels’ of ‘nadere eisen’ te bepalen, is onduidelijk.

Ofwel wordt daarmee niets meer beoogd dan wat reeds voortvloeit uit de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI). In dat geval

¹¹ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

is een specifieke delegatie aan de Vlaamse Regering overbodig en dienen de genoemde bepalingen uit het ontwerp te worden weggelaten of te worden ingeperkt.

Ofwel reiken de aan de Vlaamse Regering verleende opdrachten verder dan wat uit de algemene uitvoeringsbevoegdheid voortvloeit, wat in dit geval zeer aannemelijk is gelet op de aard van de richtlijnbeoordelingen die op grond van die delegaties moeten worden omgezet. In een dergelijk geval dient het voorwerp van de machtiging te worden gepreciseerd.

Artikel 5

5.1. Het ontworpen artikel 3.2.1 van het DABM luidt:

“§ 1. De exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste klasse stelt een milieucoördinator aan (...)

(...)

§ 4. De milieucoördinator kan een werknemer zijn van de exploitant *of een externe persoon.*”

Het huidige artikel 3.2.1 luidt:

“§ 1. De exploitanten van inrichtingen of activiteiten van eerste klasse dienen een milieucoördinator aan te stellen (...)

(...)

§ 4. De milieucoördinator kan een werknemer zijn van de exploitant *of een persoon die geen werknemer is van de exploitant*”.

5.2. Daarover bevraagd verwijst de gemachtigde naar de voorbereidende werken van het huidige artikel 3.2.1 van het DABM waaruit valt af te leiden dat de decreetgever de functies van exploitant¹² en van milieucoördinator van dezelfde inrichting of activiteit niet verenigbaar heeft geacht:

“Het is één van de belangrijkste taken van de milieucoördinator om de meestal ingrijpende verandering die gepaard gaan met de implementatie van milieuzorg in het bedrijf in goede banen te leiden. In deze zin is de milieucoördinator een vertegenwoordiger van het werkgeversbelang. In de praktijk leunt deze functie trouwens dicht aan bij de bedrijfsstop. De milieucoördinator is evenwel niet uitsluitend een vertegenwoordiger van het werkgeversbelang, maar ook van het algemeen belang en het belang van de werknemers. Het is in het algemeen belang dat de graad van milieuhinder die wordt veroorzaakt door het bedrijf zo klein mogelijk is. Het is in het belang van de werknemers dat het bedrijf investeert in milieuzorg, omdat enkel op deze manier het bedrijf kan voldoen aan de steeds strenger worden [milieueisen] en zo zijn eigen toekomst en de toekomstige werkgelegenheid kan veilig stellen. De milieucoördinator zal ook moeten pleiten voor niet-produ[c]tieve investeringen.

In deze zin is de situatie van de milieucoördinator – werknemer van de exploitant vergelijkbaar met die van de veiligheidschef en de arbeidsgeneesheer.

¹² “[D]e natuurlijke persoon of rechtspersoon die een ingedeelde inrichting exploiteert of voor de rekening van wie ze wordt geëxploiteerd” (art. 5.1.1, 4°, van het DABM).

Het statuut van de milieucoördinator moet voldoende waarborgen bieden opdat hij zijn opdracht in een zekere onafhankelijkheid zou kunnen waarnemen”¹³;

en

“Een amendement van de heer L. Barbé (Stuk 719 (1994-1995) - Nr. 2) strekt ertoe in de eerste paragraaf duidelijk in te schrijven dat de eigenaar of exploitant niet kan aangesteld worden tot milieucoördinator.

De minister verwijst naar de memorie van toelichting waar dit duidelijk is gesteld naar aanleiding van een opmerking van de Raad van State. De minister verduidelijkt dat het inderdaad niet de bedoeling kan zijn dat de exploitant zou optreden als milieucoördinator : in voorkomend geval zal een dergelijke coördinator trouwens niet worden aangenomen door het bestuur.

Ingevolge deze verduidelijking trekt de indiener zijn amendement in”.¹⁴

5.3. Zoals de afdeling Wetgeving reeds opmerkte dat de milieucoördinator normaal iemand anders is dan de exploitant¹⁵, kan zij thans vaststellen dat de ontworpen paragraaf 4 van artikel 3.2.1 van het DABM, duidelijker aansluit bij de bedoeling van de decreetgever, met name dat de exploitant niet zichzelf als milieucoördinator zou kunnen aanstellen.

Artikel 10

6.1. Het ontworpen tweede lid van artikel 3.2.6 van het DABM bepaalt dat de Vlaamse Regering “nadere regels [kan] bepalen *over het overleg* over de bedrijfsinterne milieuzorg in de onderneming”.

Het huidige tweede lid van artikel 3.2.6 van het DABM bepaalt dat de Vlaamse Regering “nadere regels [kan] uitvaardigen *met het oog op het overleg* over de bedrijfsinterne milieuzorg in de onderneming tussen de exploitant, afgevaardigde of de milieucoördinator enerzijds en het Comité voor preventie en bescherming op het werk, bij ontstentenis daarvan de vakbondsafvaardiging of de werknemers, anderzijds”.

6.2. Voor het aannemen van het thans geldende artikel 3.2.6, tweede lid, DABM werd een beroep gedaan op de in de uitoefening van artikel 10 van de BWHI bedoelde impliciete bevoegdheden, op grond waarvan de bevoegdheid van een andere overheid kan worden betreden voor zover zulks noodzakelijk kan worden geacht voor de uitoefening van de eigen bevoegdheid,

¹³ Memorie van toelichting, *Parl.St.* VI.Parl. 1994-95, 719/1, 14.

¹⁴ Verslag, *Parl.St.* VI.Parl. 1994-95, 719/1, 11.

¹⁵ Adv.RvS 23.822 van 28 oktober 1994 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 19 april 1995 ‘tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg’ opmerking 4.

de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en de weerslag van de betrokken bepalingen op die aangelegenheid slechts marginaal is.¹⁶⁻¹⁷

6.3. Ook voor het ontworpen tweede lid van artikel 3.2.6 van het DABM moet een beroep kunnen worden gedaan op artikel 10 van de BWHI. De federale wetgever is immers bevoegd voor de maatregelen van interne politie die betrekking hebben op de arbeidsbescherming¹⁸ en voor het arbeidsrecht.¹⁹

De gemachtigde deelde hierover het volgende mee:

“Dit betreft louter een tekstuele vereenvoudiging van het huidige artikel 3.2.6 van het DABM. Er worden geen inhoudelijke wijzigingen beoogd. De huidige rechtsgrond blijft bijgevolg onverkort dienstig.

Concreet is het volgende bepaald in de parlementaire voorbereiding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning aangaande de bevoegdheid bij de invoering van artikel 3.2.6 in het DABM:

‘Krachtens artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kunnen de decreten rechtsbepalingen bevatten in aangelegenheden waarvoor de raden niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid. Het is vereist dat de aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag van de betrokken bepalingen slechts marginaal is. Titel III van het DABM bevat bepalingen die de tussenkomst van het Comité voor preventie en bescherming op het werk, of bij ontstentenis daarvan van de vakbondsafvaardiging voorzien bij de aanstelling en de verwijdering van de milieucoördinator-werknemer. Met het oog op een dialoog over het milieubeleid in de onderneming moet de milieucoördinator ten behoeve van het Comité voor preventie en bescherming van de werknemers, of bij ontstentenis van deze organen, van de vakbondsafvaardiging, jaarlijks een verslag opstellen over de wijze waarop hij zijn opdracht heeft vervuld. Afdeling 4.1.9. 'Bedrijfsinterne milieuzorg' van Titel II van het VLAREM bevat een aantal uitvoeringsbepalingen die de tussenkomst van het CPBW en de vakbondsorganisaties in het milieubeleid op de onderneming preciseren.

Artikel 143 vormt de basis voor een nadere regeling door de Vlaamse Regering waardoor de werknemers en hun organisaties geïnformeerd zullen worden over de toepassing van het omgevingsvergunningsdecreet (vergunningverlening, bijstelling) en titel V van het DABM (evaluatie) op hun onderneming. De informatie moet het overleg over het milieubeleid tussen werkgever en milieucoördinator enerzijds en het CPBW en de vakbondsafvaardiging anderzijds stimuleren en de bedrijfsinterne zorg om het milieu en de gezondheid van de mens in de omgeving aanwakken. De uitwerking van de nadere regels door de Vlaamse Regering zal gebeuren met respect voor de bevoegdheidsverdelende regels van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.”

¹⁶ *Parl.St.* VI. Parl. 2013-14, nr. 2334/1, p. 83.

¹⁷ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bv.: GwH 12 maart 2015, nr. 29/2015, B.11; GwH 21 april 2016, nr. 53/2016, B.92.4.

¹⁸ Artikel 6, § 1, II, eerste lid, 3°, van de BWHI.

¹⁹ Artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 12°, van de BWHI.

6.4. De gemachtigde stelt dat met de ontworpen bepaling geen inhoudelijke wijzigingen worden beoogd.

Toch lijkt er een betekenisverschil te bestaan (opmerking 6.1) tussen het zinsdeel in de thans geldende bepaling ‘nadere regels bepalen met het oog op het overleg (...)’ en het zinsdeel in de ontworpen bepaling ‘nadere regels bepalen over het overleg (...)’. Om tot uitdrukking te brengen dat er geen betekenisverschil is, verdient het aanbeveling de passage ‘met het oog op het overleg’ te schrijven in plaats van ‘over het overleg’.

6.5. In elk geval moeten de stellers van het voorontwerp in de memorie van toelichting beargumenteren waarom aan de voorwaarden van artikel 10 van de BWHI is voldaan.

Artikel 11

7. Het ontworpen artikel 3.2.7 van het DABM betreft de essentiële elementen met betrekking tot de gegevensverwerking in het kader van de aanstelling van een milieucoördinator.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet moeten de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband zijn de Raad van State, afdeling Wetgeving, en het Grondwettelijk Hof van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.²⁰

7.1. Voor een goed begrip van de categorieën van betrokken personen en van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens verdient het aanbeveling om het tweede lid van paragraaf 2 van het ontworpen artikel 3.2.7 van het DABM tussen het eerste het tweede lid van paragraaf 1 van hetzelfde ontworpen artikel te voegen en om de zinsnede “De overheid, vermeld in het eerste lid, verwerkt” in het tweede lid (dat dan het derde lid zal worden) van paragraaf 1 van het ontworpen artikel 3.2.7 te vervangen door “De personen, vermeld in het tweede lid, verwerken”.

7.2. Gelet op het achterhaalde karakter van de verwijzing naar de toezichtopdrachten in titel XVI van het DABM in het ontworpen artikel 3.2.7, § 1, tweede lid (opmerking 3.3), dient de tekst te worden aangepast in het licht van de huidige regeling met de kruisverwijzingen tussen (titel XVI van) het DABM en het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving.

De stellers van het voorontwerp dienen daarbij voor ogen te houden dat reeds in het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving is bepaald dat de entiteit die bevoegd is voor het beleidsveld Justitie en Handhaving – en niet het departement Omgeving – verwerkingsverantwoordelijke in de

²⁰ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101 (*Parl.St. Kamer* 2020-21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1.

zin van artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming is voor het bestuurlijk sanctieregister, het maatregelenregister en de arrestendatabank.

7.3. Het ontworpen artikel 3.2.7, § 1, eerste lid, van het DABM stelt dat het departement Omgeving als verwerkingsverantwoordelijke optreedt.²¹

Naast het zo-even vermelde artikel 22 van de Grondwet moet echter rekening worden gehouden met het feit dat, luidens artikel 87 van de BWHI, de regeling van de organisatie en de werking van de administratie een zaak is van de Vlaamse Regering. Van dit beginsel kan de decreetgever slechts afwijken wanneer daartoe een dwingende reden bestaat, wanneer een hogere rechtsnorm daartoe zou verplichten of wanneer dit ingrijpen zijn reden vindt in het vrijwaren van de rechten van de burger. Deze bepalingen kunnen met elkaar worden verzoend door in het ontworpen artikel 3.2.7., § 1, eerste lid te verwijzen naar “de dienst of de diensten van de Vlaamse administratie die de Vlaamse Regering aanwijst”. De concrete aanwijzing kan vervolgens gebeuren bij besluit van de Vlaamse Regering.²²

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Pierre LEFRANC

²¹ Het departement is “onderdeel van een Vlaams ministerie dat, onder het rechtstreekse gezag en de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de bevoegde minister valt” (artikel 1, 7° en 29 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 ‘met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie’).

²² *Cfr.* bijv. adv.RvS 73.156/1 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 27 oktober 2023 ‘tot wijziging van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het decreet van 22 december 2017 houdende een premie om de transitie van werkzoekenden naar ondernemerschap te stimuleren en het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling’, opmerking 9.